

Socialministeren (Steincke): De Udtalelser, der er fremsat fra de ærede Ordføreres Side angaaende de Afsnit af Lovforslaget, der vedrører mit Embedsomraade, fremkalder ikke mange Bemærkninger fra min Side. Den ærede konservative Ordfører begyndte med at synge den gamle Sang om Regeringens moralske Pligt til at gennemføre Landbokommissionens Betænkning uden at knytte uvedkommende Forslag til, og ved uvedkommende Forslag mente den ærede konservative Ordfører jo Forslag, der søgte at komme Krisen til Livs paa andre Omraader end med Hensyn til Landbrugets Stilling. Imidlertid har den ærede Ordfører for de Radikale, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, svaret paa disse Bemærkninger, og jeg har intet derudover at tilføje. Analyseringen af Begrebet Pengeafpresning i den Forstand, den ærede konservative Ordfører brugte dette Begreb, har jeg tidligere foretaget.

Den ærede konservative Ordfører sagde dernæst med Henblik paa det Ændringsforslag, der fra konservativ Side er stillet om at prøve Socialreformen og yde Hjælp til Kommunerne, at vi jo nu havde faaet en Socialreform, som gav det Udseende af, at den kunde hvile i sig selv. Det er ikke rigtigt. Den har ikke givet det Udseende af noget saadant. De Beregninger, der er stillet op, har ikke underkendt Forholdene. Noget andet er, hvad der er fremhævet af mig mange Gange, at det vil altid være fuldkommen umuligt at sige, hvad en Sociallovgivning vil koste, thi det vil være ganske og aldeles afhængigt af, hvorledes Erhvervsforholdene er i vedkommende Samfund til et hvilket som helst Tidspunkt; og det er indlysende, at hvorledes end Socialreformen er udarbejdet, og hvorledes end en Sociallovgivning er bygget op, vil Udgifterne blive nøjagtigt eller endog mere end tre Gange saa store som beregnet, hvis Arbejdsløsheden bliver 150 000 mod 50 000.

Derfor takker jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Krag for de Udtalelser, han fremsatte over for den stadig gentagne Kritik, de stadig gentagne vildledende Angreb paa Socialreformens økonomiske Grundlag. Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at det, der specielt interesserede os ved Arbejdsløshedslovgivningen, var at tilrettelægge den ikke efter normale, men efter det, man tidligere kaldte ekstraordinære Forhold, en Arbejdsløshed, der laa indenfor 20 pct. Men det er ogsaa lige saa rigtigt, at enhver i denne Rigsdag kendte de Beregninger, hvortil det paagældende Afsnit af Socialreformen var knyttet,

der regnede med en Udgift for Arbejdsløhedskassen paa 30 Mill. Kr. om Aaret, medens man i den egentlige Krisetid nu er oppe paa en Udgift, der nærmer sig de 50 Millioner om Aaret. Det er klart, at heroverfor kunde ingen Forsikringsordning bygges op, der kunde holde, og det er ogsaa klart, at man ikke kunde bygge en Forsikringsordning op, beregnet efter en egentlig Krisetid.

Jeg er derfor fuldstændig enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte i denne Henseende, og jeg haaber, at disse Betragtninger vil finde frem ogsaa til den Presse, der i øvrigt støtter det ærede Medlem, og i hvilken andre Betragtninger til Tider har bredt sig lidt for meget.

Jeg er endvidere, i hvert Fald i Hovedsagen, enig med den ærede Ordfører for Venstre, naar han som Grundlag for sin Tale om Beskæftigelsesproblemerne sagde, at Vilkaaret for Beskæftigelsesproblemalets Løsning var Landbrugets Rentabilitet. Men jeg vilde ønske, at det ærede Medlem med sin Indsigt i Socialpolitik og i de økonomisk-finansielle Forhold vilde have tilføjet, at uanset om man naar til at skabe denne saakaldte Rentabilitet for Landbruget, ligger der i hele den økonomiske Udvikling, vi har set i en Aarrække, navnlig gennem Rationalisering, gennem Indskrænkningen af Markederne, en Tendens til, at Arbejdsløsheden desuagtet vil naa et unormalt Omfang.

Under Hensyn hertil er det jeg havde ønsket løst de Spørgsmaal, der er behandlet i de 3 Lovforslag om Begrænsning af Arbejdstiden, om Tilskud til Merbeskæftigelse og om Overarbejde. Jeg beklager, at Venstre ikke har ment at kunne drage disse Spørgsmaal ind i Behandlingen af Kriseforanstaltningerne. Men jeg glæder mig paa den anden Side over, at man ikke i den Henvendelse, der er sendt Regeringen, har afvist disse Spørgsmaal, men har sagt, at man ikke kunde tiltræde Forslagene i den foreliggende Form; og da der nu er forelagt Lovforslag paa Rigsdagen, saa beder jeg om, at man vil forhandle disse Forslag videre, idet Spørgsmaalene stadig trænger sig paa.

Jeg indrømmer, at de rører ved saa store Problemer, at jeg forstaar, saaledes som Forhandlingerne i det hele taget er forløbet, at det har været vanskeligt at naa til Vejs Ende med Behandlingen af disse Spørgsmaal. Paa den anden Side vil man ogsaa fra Venstres Side kunne forstaa, at det er med en vis Beklagelse, jeg noterer dette foreløbige Resultat, fordi det ikke er morsomt for en Socialminister, der først og fremmest interesserer sig for at faa Beskæftigelse i Gang ad alle de forskellige Veje, det er muligt,